

Uttrykk av breve skrevet av Vidkun Quisling på Amerikas og
 1945, til hans hustru.

7/8. 1945:

En merkelig skjebne har vi to hatt sammen, min kjære
 Maria. Og jeg har nu god anledning til å reflektere over mitt liv,
 om det kunde ha artet sig anderledes, og da også blitt anderledes
 for dig, før vi er knyttet sammen. Det er et vanskelig og kanskje
 ørkesløst spørsmål. For det som er skjedd, er skjedd med nødvendig-
 het for at det skal oppfylles som en er satt til å utrette. Men hvad
 angårer mig ennå, er at tyskerne hindret en i å utrette hvad en kunde
 ha utrettet. Men det hadde vel også sin mening, og dyrt har de fått
 betale for det.

7/10. 1945

Vær fortsatt frimodig og sterk. For jeg føler det samme
 som du: Gud går selv med oss, han skal ikke slippe oss og ikke for-
 late oss.

at Gud er med dig, vet jeg. Og han er også med mig,
 selv om han prøver mig hardt; for meget av det jeg har gjort, kan
 ingen gjøre uten at Gud er med ham.

17/10. 1945

Jeg tror det hele er meget enkelt. Det er ikke nødven-
 dig å bryte sitt hode med alle slags spørsmål og tankekaos. Det kan
 være interessant og bidra til økt erkjennelse, men også til forvir-
 ring. Og på hovedpunktet må du ikke forvirres.

Du må også tro at Gud har åpenbaret sig på Jorden og
 virker på Jorden. Han har åpenbart sig i Kristus og taler gjennom
 sine utvalgte. Men du må se på Kristus som en legemliggjørelse (in-
 karnasjon) av Gud, altså ett med Gud, og ikke blande dette sammen med
 jordiske begreper om far og søn. Kristus er gudsriket på jorden.
 Og i erkjennelsen av dette og de bestes, den bestes offerdåd kommer
 umiddelbart som en nåde forståelsen og omvendelsen, og derav det sikre
 sinn.

Men bry dig ikke fornuftmessig med de tre vanskelige
 problem. Tro først og fremst på at du kan, så vil hans and oplyse
 og forklare dig det du trenger.

Kopier av brev skrevet på Lillehammer.

15.10 1945

Til

min evig elskede, S 2 SP

~~Ja~~ Du lærte meg å forstå kjærlighetens kraft, den rene kjærlighet. Din trofasthet var mitt faste punkt i livet.

~~Ja~~ Å være kunne være som du, når jeg vendte tilbake etter en lang reise, og din hjertevarme og dine øyne stralte meg innet.

~~Ja~~ I all din omsorg for meg talte din opofrende kjærlighet sitt varme sprog i rike uttrykk. Du sørget for meg i alle ting som en god mor passer sitt kjæreste barn.

Ja, sandelig du var meg også i mors sted. Og jeg, jeg strittet ofte i et som en uskikkelig gutt som moren vil stille om. Men noe vondt var det ikke i det fra min side.

~~Ja~~ Det er ingen falske folder i ditt dype sind. Du er det mest oprigtige menneske jeg kjenner. Du elsker meg, og du sier meg din egen mening uten smiger.

~~Ja~~ Når du var bitter eller sint på meg, så var skylden min, og du vil tilgi meg.

~~Ja~~ Et stille, saktmodig liv skulle vi levet, men blev kastet ut i et urolig og stormfullt liv. Av hvad, av hvem? Tallefeld var det ikke det du ønsket, og heller ikke jeg. Men omstendighetenes makt og en indre trang drev meg, noget godt, noget dårlig, men gjennom det hele mener jeg å se Guds styrelse og vilje, en dyper mening. Døm meg derfor ikke. Tilgi allt.

~~Ja~~ Du lever i min tanke, og du vet jeg hvorledes kjærligheten foraner oss over alle avstande og også over dødens terskel.

~~Ja~~ Når jeg sett i flyet over havet, og en fiende hvert øieblikk kunne styrte frem og hente oss ned, da var min eneste tanke ~~om~~ utenom Gud - det var dig, hvor sorgfull du vilde bli.

~~Ja~~ Men var sjæl og vilje skal alltid være sammen, Maria, min and skal alltid omsvøve og gjennomtrænge dig, som radiobølger flyler rommet, og du vil ta imot og føle det.

~~Ja~~ Vær sterk og frimodig og sett din lid til Gud i alle ting. La dig helt over i hans verne og la hans kraft fylle dig.

~~Ja~~ Tungt er det for meg å skilles fra dig. Og tungt for dig.

-2-

Men i anden skal vi altid være sammen. Det er bare en reise jeg går
gjør og komme ikke langt bort. Og så møtes vi til nytt liv igjen.
Hvorledes vet jeg ikke. Men du og jeg kan ikke virkelig skillas.
Kan du tro i t, når du tenker på vår merkelige skjebne gjennom alle
disse år? Vi to er ett, var og blir. Og la aldrig den tanke
forlate dig.

~~Et~~ Og om jeg sover eller våker på den annen side, min udsøde-
lige del er alltid også hos dig, min evig og udsødelig elskede.

~~12.10.1945~~

Din Vidkun

VIDKUN QUISLINGS SISTE BREV:

JEG BØYER MEG FOR GUDS VILJE !

Den 23.oktober 1945, midnatt, la Vidkun Quisling pennen fra seg i selle nr.34, dødssellen på Møllergaten 19. Han hadde skrevet sitt siste brev.Til sin hustru MARIA. To timer senere førte vaktene ham bort. Til retterstedet på Akershus festning. FOLK OG LAND har fått tillatelse til å gjøre avskjedsbrevet kjent blandt avisens lesere.

MIN ELSKEDE MARIA.

Oslo, 23.lo.1945.

Jeg får ikke anledning til mer å ta avskjed fra dig, og sender dig derfor med dette mitt siste farvel og min hjertelige takk for alt. Takk for din enestående trofasthet og kjærlichkeit mot mig.Og ikke minst takk for alt hva du har vært for mig i disse siste og tunge og vanskelige måneder.Storartet har du vært. Mit hjerte er fyllt av takknemlighet og kjærlichkeit til dig, og min største sorg er å måtte forlate dig, min så inderlig elskede. Men jeg skal alltid være dig nær, og engang møtes vi sikkert igjen ansikt til ansikt. Måtte Gud styrke og bevare dig i alle ting.Sett din lit til ham.Overgi dig helt til ham. Tro på Gud og tro på mig.Vær sterk og frimodig. Kanskje også dette kan bli til velsignelse, og sorgen engang vendes om til glede. Jeg bøyer mig for Guds vilje.For en dypere mening må det være i dette, det får både du og jeg tro~~ng~~ og sette vår fortrøstning til. Jeg ønsker som avtalt å bli begravet på Gjerpen kirkegård.Du vil ordne dette på beste måte med Hauge som vil hjelpe dig. Vær så nu min elskede ikke alt for bedrøvet over dette tunge slag.Søk å finne de lyse og gode sider.Og bevar alle gode minner. Hvor jeg er glad at vi har funnet hinannen fullt ut og tilgitt alt! Maria, jeg elsker dig til døden og utover døden.Husk på vårt samliv og at vi skal møtes igjen.Bevar mitt minne.Ha takk for alt. Hjertelig hilsen til Jørgen og andre. Gud velsigne og bevare dig min evig elskede.

Din Vidkun.

Mine siste tanker er hos dig.